

ת"ד 9722/08/14 - מדינת ישראל נגד ח'ליל סואעד

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה
ת"ד 9722-08-14 מדינת ישראל נ' סואעד
לפני כבוד השופטת כרמית פאר גינת
המאשימה
מדינת ישראל
נגד
הנאשם
ח'ליל סואעד

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד קובטי

ב"כ הנאשם: עו"ד ויסאם חביב

הנאשם: בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. כתב האישום שבפני מייחס לנאשם מעורבות בתאונה: על פי המתואר בכתב האישום בתאריך 30.4.14 נהג הנאשם משאית. הנאשם נהג, על פי כתב האישום, ברשלנות כאשר לא שמר על רווח מתאים שיאפשר לו עצירה בטוחה, התקרב יתר על המידה לרכב ב' אשר נעצר בימין הדרך, בלם באיחור והתנגש עם חלקו הקדמי של רכבו בחלק האחורי של רכב ב'. כתוצאה מהתאונה נחבל הנאשם בגופו חבלות של ממש ונגרם נזק לכלי הרכב המעורבים.
2. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.
3. בטיעונים לעונש, ביקשה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש של פסילה של רשיון הנהיגה לתקופה של 3 חודשים. היא הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם (1/ת) ממנו עולה כי לחובתו של הנאשם 38 הרשעות קודמות והוא נוהג משנת 1986.

4. בא כוחו של הנאשם ביקש להימנע מלהשית על הנאשם עונש של פסילה בפועל של רשיון הנהיגה, ולחילופין ביקש לסווג את הפסילה בפועל. הוא טען כי קיים אשם תורם של נהג רכב ב', ציין כי הנאשם עצמו נפצע בתאונה, ועקב כך יש ללכת לקראתו ולהקל עמו בעונשו, וכן הדגיש כי רשיון הנג דרוש לנאשם היות והוא נהג מקצועי (נהג משאית).
5. בקובעי את מתחם הענישה יש מקום להפנות לפסיקה שניתנה לאחרונה על ידי בית משפט המחוזי (מפי כב' השופטת בש), בתיק עפ"ת 55354-08-15, **תמר חנא נ' מ"י** (19.11.15).
6. במקרה שם היה הנאשם (המערער) מעורב בתאונה. כמתואר בפסק הדין (סעיף 2 לו) שם לא היה מדובר בתאונה בה נחבל רק הנאשם בעצמו, אלא שני הנהגים של כלי הרכב נחבלו בגופם.
7. שם כמו במקרה זה, הנאשם סבל מפגיעות גופניות לא פשוטות עקב התאונה ואף קיים אשם תורם אותו יש לייחס לנהג הנוסף (תיאור גזר הדין של בית משפט שלום בסעיף 14 לפסק הדין), אך לחובתו של הנאשם שם היה עבר תעבורתי הכולל מעורבות בתאונות דרכים קודמת. (סעיף 15 לפסק הדין).
8. בית המשפט המחוזי אמנם זיכה את הנאשם שם מהעבירה של חציית קו הפרדה רצוף, אך הותיר על כנה את העבירה המרכזית של נהיגה רשלנית שגרמה לתאונה. חרף זאת, מצא בית המשפט המחוזי לנכון לבטל את עונש הפסילה בפועל שהושת על הנאשם שם במסגרת גזר הדין של בית משפט השלום (סעיף 27 לפסק הדין).
9. אם כך מצב הדברים שם, כך ראוי הוא במקרה שבפנינו, בבחינת קל וחומר.
10. בתאונה שבפני היחיד שנפגע הוא הנאשם. הנאשם לא גרם פגיעה גופנית לאדם אחר. למעשה, הנאשם קיבל את "עונשו" על העבירה שביצע מיד בעת ביצועה, שעה שנפגע פגיעות גופניות בתאונה.
11. כמו כן, ראוי לקבוע יחס מסוים בין עוצמת הפגיעה הגופנית למתחם הענישה. ככל שהפגיעה הגופנית חמורה יותר, כך ראוי להקל במתחם הענישה. במקרה שבפני הנאשם נחבל חבלות משמעותיות, עבר ניתוח ואושפז למשך 12 ימים בבית החולים. גם נתון זה יש בו כדי להוביל למסקנה כי יש לאמץ את רף הענישה שהוצב על ידי בית המשפט המחוזי בפסק הדין האמור.
12. בנוסף, אין לשכוח כי בניגוד למקרה שנדון שם (בפני בית המשפט המחוזי), במקרה שבפנינו מדובר בנאשם שהודה, וחסך זמן שיפוטי, וכן במי שעברו התעבורתי כולל בעיקר הרשעות טכניות, ואין בעברו זה (בניגוד למקרה שנדון בפני בית המשפט המחוזי) מעורבות בתאונה קודמת כלשהי.

13. ב"כ הנאשם אף טען לאשם תורם של נהג רכב ב' אשר החנה את רכבו באופן שהפריע לתנועה. ב"כ המאשימה לא חלקה על טיעונו זה של ב"כ הנאשם, וגם נתון זה יש בו כדי להוביל למסקנה כי יש להקל עם הנאשם בעת גזירת דינו, ולאמץ את רף הענישה התחתון של מתחם הענישה.

14. לכאורה, פסיקתו של בית המשפט המחוזי, בעניינו של תמר חנא, יוצרת מתחם ענישה שאינו כולל רכיב של פסילה בפועל של רשיון הנהיגה, זאת כאשר הנאשם נחבל חבלות משמעותיות ואף קיים אשם תורם מצידו של הרכב המעורב.

אציין כי אני סבורה כי זה המקום ללמוד על שינוי במתחמי ענישה מפסיקת בית המשפט המחוזי, אך אני רואה בפסיקתו של בית המשפט המחוזי ככזו אשר מציבה תמונה ברורה לרף הענישה הראוי בתוך אותו מתחם. לאמור, בהעדר נסיבות מיוחדות (דוגמת עבר תעבורתי חמור, או מעורבים נוספים שנחבלו חבלות מהותיות), אין מקום להורות על פסילה בפועל של רשיון הנהיגה.

15. אני קובעת איפוא את מתחם הענישה ככזה הנע בין פסילה מותנית של רשיון הנהיגה לבין פסילה בפועל של רשיון הנהיגה לתקופה של 3 חודשים, כאשר לעונש זה מתווסף גם קנס.

16. נתתי דעתי גם לכך כי מדובר במי שכאמור הודה בהזדמנות הראשונה בעבירה שהתרחשה לפני כשנתיים ומאז לא עבר עבירות נוספות.

17. עוד נתתי את דעתי לכך שבסוג העבודה של הנאשם (נהג משאית), הוא נדרש לרשיון הנהיגה שלו לצורכי עבודתו.

18. לאור כל אלה, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים.

א. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה ויורשע בה.

ב. אני מטילה על הנאשם קנס כספי בסך 1,500 ₪.

הקנס ישולם עד ליום 10.10.15.

זכות ערעור לבית משפט מחוזי תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ד' תמוז תשע"ו, 10/07/2016 במעמד הנוכחים.

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

כרמית פאר גינת , שופטת